

Bolygófogasztók

Katolikus.ma

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-18)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/bolygofogasztok/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

A pénznek nincs szaga. Sem szava. Sem ízlése. Nem is gondolkodik. Dőreség lenne értékítéletet feltételezni róla. A bálvány, az utáncat, a giccs, a dolog, az áru

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-18)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/bolygofogyasztok/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

ilyesmire nem képes. S a pénz sem egyéb. Hiszen nem lélegző, nem élő, tudatos személy. Csak bálvány. Istenített „értékmérő”. Semmi. Nélkülözhetetlen szecska. Látjuk ezt járvány idején. Ha az élet „matekjéből” kivonjuk a szellemet (kultusz+kultúra), mi marad: pelyva. Arra jó, hogy „beárazzuk” vele világunkat, magunkat. Hogy helyettesítsük Istent.

Sunyi kettősség lesz nyilvánvalóvá ünnepi vásárlásaink idején is. Mert miközben a „zöldek” hangos vezetésével a környezetvédelem szinte allergiánkká, kényes érzékeny pontunkká avanszált, aközben rogyásig vásároljuk a giccset, a holnap eldobhatót, az értéktelen műanyagot.

Néhány éve az egyik magas rangú méltóság házában ott virított, jobban mondva „zöldellt” az ember nagyságú műfenyő, mert az úgymond környezetbarát, és nem hullatja a csereklýeket. Büszkén újságolta, hogy ő ezt a brassói Metró-áruházban vette. Nem is gondolta, mekkora „szintet lépett” ezzel a divatteremtéssel. A többieknek akkor még alig jutott eszébe ilyesmi. Akkor még nem volt minden hónapban karácsonyi leárazás... Mára már, - hála a néphúlyító reklámoknak - globális hóbort ilyesmivel ágálni. Még a virágkötészek és üzletek kirakatában is ez van felcícomázva holmi vattás-csilingelős díszekkel. Persze lehet cserepes fenyőt is venni, vagy bérelni, és akkor nem fogy annyi erdő. Pedig hogyan fogyna, hiszen sokan ma is az erdőből élnek, és nemcsak a gáteres vállalkozók, de az egyszerű

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-18)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

pórnép is, akik épp az erdőrészt-juttatásból kapnak egy csepp tüzelőt, vagy tesznek szert egy kis karácsonyi pénzmagra.

De, hogy az eredeti gondolatnál maradjak: siránkozunk a globális felmelegedés miatt, szörnyülködünk a híreken, amikor halódó bálnákat látunk az óceán partjain vergődni. Ám nem adnánk (le, fel?) jottányit sem a kényelmünkből. Az okos energiától kezdve minden digitális igényünket ki szeretnénk elégíteni. Beépítjük a zöld területeket, lassan a nagyobb községek is egyre kijebb tolják a településjelző táblát, oda is aszfalt, vezetékes víz, szennycsatorna, betonárok, aszfaltút kell. Szántóföld meg minek, és kinek? Hiszen ki túrja a földet azért a fránya száz euróért. És akkor kötve vagy, nem tudsz utazni, nem élvezheted az életet. S ha paraszt maradsz, lemaradsz. Az élelem meg ott az áruházláncok polcain. Azt olcsón megkapjuk a multiktól. Kétkulacsosan kényelmesek, ugyanakkor környezetvédők (is) lennénk, mégis ellátjuk magunkat sok milliárd kínai arcmaszkkal, játékkal, „élvezeti cikkel”, de ami egyszerűbb, ami helyi alapanyagból készült, az elavultnak nyilvánítjuk. Azt már szégyelljük, mondván: hogy néz az ki, hogy nem haladok a korral?...

Digitalizáltunk mindent, mert azt mondják, úgy könnyebb, miközben kétszer annyi idő megy el regisztrálásra, mindenféle applikációk letöltésére, bevezetésére. S romlik a szemünk, nyugtatókkal, vitaminokkal, szerekkel tartjuk fenn a

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-18)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

mesterséges egészség életérzését. Nemrég még azért sírtak pszichológusaink, hogy a gyerek túl sokat ül a számítógép előtt, most meg az on-line oktatás sugárfertőzéseitől tartunk. Sőt az egyik karácsonyi gyűjtés a minap épp azzal a céllal indult, hogy csökkentse a „digitális rászorulókat” számát. Minek ezen botránkozni? Inkább kétszínű, álságos módon mindezt átneveztük felzárkóztatásnak. Elektromos autót akartunk, mert az nem szennyez. De máris meg vannak a kiskapuk, mert ahhoz is energia kell, vízből, szénből, kőolajból, fából. Közben sejtjük, hogy a dízelt tulajdonképpen nem lehet helyettesíteni. S a napelem még annyit sem tart, mint a fából ácsolt háztető. Ujjongunk a járványnak, mert tisztább lett a levegő, sorra csődölnek be a légitársaságok, mégis sírunk, hogy nem tudunk annyit utazni külföldre, és kénytelenek vagyunk muszájból beérni hazai tájainkkal.

Egyik internetes hozzászóló azzal próbálta védeni érveit az autópálya ellen: ugyan minek oda turizmus, amikor csak kolostorok vannak a környéken és sípálya sehol? Mit ér a turizmus buli nélkül?... De kérdezhetném: minek sípálya, ha hó sincs? Mert a mesterséges jeget hadd ne nevezzük hónak. Hiszen itt nemcsak a flow-érzés (áramlás-pozitív tudatállapota, v.ö. Csíkszentmihályi Mihály által bevezetett fogalom, szerk. megj.), az aha-élmény a lényeg, hanem, hogy megbecsüljük-e Isten teremtett világát? Elismerjük-e, hogy az Ő alkotása úgy van jól, ahogy nekünk adta? Nem beülnünk kell a helyébe, és uralkodnunk rajta érdekeink

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-18)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

szerint, hanem tisztelettel élni vele és éltetni.

A történet szerint Tom közvetlenül karácsony előtt jön rá, hogy nem vett ajándékot a lányának. Elrohan a legközelebbi játékboltba, és megkérdi az eladót: - Mondja, mennyibe kerül a Barbie-baba, ami a kirakatban van? - Ott több fajta is van: „Tornázó Barbie”, a „Vásárló Barbie” és a „Strandoló Barbie”, ami 20 dollár, míg az „Elvált Barbie” 300 dollárba kerül. A férfi meghökken: - Miért kerül ilyen sokba az „Elvált Barbie”? - Mert az „Elvált Barbie”-hoz tartozik még Ken háza, autója és motorcsónakja is...

Világfogyasztó kapzsiságunk közepette, a fekete péntek kísértése nyomán Isten ingyenes ajándékai teljesen leértékelődtek. Erkölcsi-szellemi értelemben egyaránt. Isten nem fogyasztásra szánta ezt a világot. Nem felfalni kell azt, hanem inkább hálás szívvel, minden nap átélni a megajándékozottság megható élményét. Ha nem akarunk lejjebb süllyedni, úgy gondolom, vissza kell térnünk a Fehér Karácsony Istenéhez. Felőni a Betlehemben született Istenfiához. Mert ahogyan a műfenyőnek sincs illata, nem lélegzik, a Barbie-baba is csak hazug műmosolyra képes, ugyanúgy lelkünk-szívünk is csak igazi szeretettől él.

Azért lett Isten emberré, hogy megmutassa, hogyan élünk Belőle, Vele, Átala.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-18)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma